

prima instanță – D. Daguța

dosarul nr. 2rac-104/17

instanța de apel – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/345 COOP,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
“Termoelectrica” împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.
54/345 COOP cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care
a fost respins apelul declarat de către Asociația Proprietarilor de Locuințe
Privatizate nr. 54/345 COOP, și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana mun.
Chișinău din 24 decembrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă

La 28 mai 2014 Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” în procedura
falimentului s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Asociației
Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/345 COOP (APLP 54/345) cu privire
la încasarea datoriei în mărime de 634 140, 16 pentru energia termică livrată în
perioada 01 decembrie 2013 – 09 aprilie 2014.

La 17 septembrie 2014 reclamanta a înaintat cerere de micșorare a cuantumului pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea sumei de 286 767, 98 lei cu titlu de datorie la costul energiei termice livrate pentru perioada 01 februarie 2014-12 septembrie 2014.

La 11 noiembrie 2014 reclamanta Societatea pe Acțiuni “Termoelectrica” în procedura falimentului a înaintat cerere de micșorare a pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea sumei de 232 455,25 lei cu titlu de datorie la costul energiei termice livrate.

La 19 august 2015 SA “Termoelectrica” (succesorul în drepturi și obligații al SA “CET-2” și SA “Termocom”) a înaintat cerere de concretizare și majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea sumei de 466 499,51 lei cu titlu de datorie la costul energiei termice livrate în perioada februarie 2015 – aprilie 2015.

La 07 decembrie 2015 SA “Termoelectrica” (succesorul în drepturi și obligații al SA “CET-2” și SA “Termocom”) a înaintat cerere de concretizare și majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune prin care a solicitat încasarea sumei de 298 160,41 lei cu titlu de datorie la costul energiei termice livrate în perioada 01 martie 2015 - 30 aprilie 2015.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului pentru folosirea energiei termice nr. 5139 din 01 septembrie 2008, încheiat între SA „Termocom” în procedura falimentului și APLP 54/345, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termocom” la obiectele sale.

În conformitate cu p.3.1. al contractului nominalizat, calculele pentru utilizarea energiei termice furnizate erau efectuate în baza datelor aparatului de evidență, prezentate de către “Abonat” la SA „Termocom”.

Pentru energia termică livrată “Abonatul” în conformitate cu p.4.1. al contractului nominalizat era obligat să achite lunar plata costului energiei utilizate, organizației furnizoare de energie termică, prin dispozițiile de plată ale reclamantului, conform tarifelor stabilite.

Susține că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea bonurilor de plată pentru consumul de energie termică, pîrîtul a acumulat o datorie la consumul de energie termică în sumă de 298 160,41 lei pentru perioada de consum 01 martie 2015 - 30 aprilie 2015, confirmată prin lista facturărilor și achitărilor.

În acest sens menționează reclamantul că conform contractului enunțat părțile contractante au convenit că plata se consideră efectuată la data încasării sumelor bănești pe contul de decontare al furnizorului.

Astfel, ține să precizeze că de către furnizorul SA „Termocom” în procedura planului au fost respectate în întregime obligațiile contractuale.

Conform art. 512 Cod civil alin. (1), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În conformitate cu art. 624 și art. 625 Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă.

Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Părțile pot conveni asupra unei clauze penale mai mari decât prejudiciul.

Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea nu se datorează vinovăției sale.

Clauza penală se face în scris. Nerespectarea formei scrise atrage nulitatea clauzei penale.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului creat, indică reclamantul că a expediat în adresa APLP 54/345 la 05 mai 2014 reclamația nr. 79/4034, care însă a fost lăsată fără examinare.

Cere reclamantul a încasa de la APLP 54/345 în beneficiul SA „Termoelectrica” (succesorul în drepturi și obligații al SA “CET-2” și SA “Termocom”) suma de 298 160,41 lei cu titlu de datorie pentru energia termică consumată, pentru perioada de consum 01 martie 2015 - 30 aprilie 2015.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, s-a admis integral acțiunea SA „Termoelectrica” (succesorul în drepturi și obligații al SA “CET-2” și SA “Termocom”) și s-a dispus a încasa de la APLP 54/345 în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 298 160,41 lei cu titlu de datorie la costul energiei termice livrate, pentru perioada de consum 01 martie 2015 - 30 aprilie 2015 și repartizate între deținătorii de apartamente.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către APLP nr. 54/345, și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 24 decembrie 2015.

La 31 ianuarie 2017 APLP nr. 54/345 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Astfel, susține că instanța de apel la examinarea pricinii nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii și a aplicat și interpretat în mod eronat legea și a încălcat normele de drept material.

Or, art. 575 alin. (2) Cod civil prevede că dacă termenul de executare a obligației este determinat, se consideră că creditorul nu poate cere executarea înainte de termen. Debitorul însă poate executa obligația înainte de termen dacă creditorul nu are nici un motiv temeinic pentru a refuza executarea. În cazul în care

respinge executarea anticipată, creditorul este obligat să-l informeze imediat în acest sens pe debitor și să ia toate măsurile necesare pentru a evita prejudicierea lui.

Conform art. 622 alin. (1) în cazul neexecutării obligației de a nu face, debitorul este obligat să plătească despăgubire pentru simplul fapt al încălcării.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de APLP nr. 54/345 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de APLP nr. 54/345, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de APLP nr. 54/345 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/345 COOP, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judcători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat